

„По заповѣдъ. Съ известие, че въпросниятъ не може да бѣде командированъ, съгласно надписа на Щаба на действующата армия“. Резолюция: „Като не може — здраве! (Веселостъ) Въпросътъ билъ внесенъ въ Министерския съветъ; ще видимъ тамъ какъ ще се разреши въпросътъ“. Подписъ: Жив. . . (Не се чете) По-нататъкъ въ преписката следва опредѣление № 334 отъ 12 мартъ 1917 г. на Софийския воененъ съдъ въ съставъ: председателъ подполковникъ Челбовъ и членове: поручикъ Карагъзовъ и поручикъ Поповъ. (Чете) „Съ заявленията си до сѣда Братанъ Ст. Братановъ, Аронъ Марковъ, Киро Николовъ, Георги Губяждъльниковъ, Тодоръ Митовъ, Исаакъ Параску, Александъръ Димитровъ, Бешко Дуновъ, Н. Пападоповъ, д-ръ Фаденхехтъ, Д. А. Буровъ и Петъръ Бустанджиевъ молятъ да имъ бѣдатъ повърнати търговскитѣ имъ книги, задържани като веществу доказателство по дѣлото, понеже дѣлото било окончателно решено.

„Сѣдътъ намира, че съ постановлението за конфискацията на внесенитѣ въ страната капитали на Деклозиеръ и закупени отъ сѣция храни е предоставено право на българската държава, въ лицето на Министерството на финанситѣ, да формулира исканията си относително тази конфискация, като опредѣли въ подробности тѣхния размѣръ и тѣхното мѣстонахождение и поиска надлежния изпълнителенъ листъ за тѣхното събиране. А това право на държавата би се ощетило, ако преждевременно биха се повърнали задържанитѣ по дѣлото книжа. Сѣщо така, обаче, биха се увредили излишно и правата на частнитѣ лица, ако се задържатъ за неопредѣлено време потрѣбнитѣ имъ книжа, въ случай, че държавата не би се погрижила своевременно за запазването на своитѣ права; затова сѣдътъ намира за умѣстно да ограничи съ известенъ срокъ задържането на книгата на частнитѣ лица, като за това уведоми и Министерството на финанситѣ“.

Тукъ следва една спецификация на търсеното пакъ отъ Министерството на финанситѣ. Следъ туй продължава друга една кореспонденция. Както виждате, Министерството на финанситѣ иска изваждането на изпълнителенъ листъ, иска единъ помощникъ.

Сега ще ви прочета окръжното № 5.409/14 на Дирекцията за стопански грижи и обществена предвидливостъ — ликвидационно бюро: (Чете)

„До районнитѣ комитети. Съгласно писмото на Софийския полевъ воененъ съдъ № 7.229 отъ 14 августъ 1919 г., счита се подъ запоръ стойността на всички храни, които сѣ били взети като принадлежащи на организацията „Деклозиеръ“ и неизплатени своевременно. Безъ нареждане отъ сѣда не могатъ да се изплащатъ и тѣзи отъ тѣхъ,